

ADEVĂRUL PREZENT

și Vestitorul Epifaniei lui Cristos

MARTIE 2020
AD 2020 - AM 6148
EDIȚIE SPECIALĂ

CUPRINS:

TEXTISMUL PE SUBIECTE ÎN CONTRAST CU MANUALISMUL.....	2
METODE BEREENE.....	5
ÎNTREBĂRI DE INTERES GENERAL.....	9
O MÂNĂ DE AJUTOR PENTRU BĂTRÂNI.....	10
ADUNĂRI PENTRU ȘCOALA DE PROFETI.....	12

„[Mielul] a deschis al șaptelea sigiliu.” „V-ați apropiat de Muntele Sion și de Cetatea Dumnezeului cel Viu, Ierusalimul ceresc... Vedeți să nu refuzați pe Cel ce vorbește ... spunând: Eu clatin încă o dată, nu doar pământul ci și cerul... De aceea, primind o Împărăție care nu poate fi clătinată, să avem har prin care să servim plăcut lui Dumnezeu, cu reverență și teamă evlavioasă.” „Cristos venind ca Mare Preot ... printr-un Tabernacol mai mare și desăvârșit ... obținând o răscumpărare eternă.” — Apoc. 8:1; Evr.12:22,25,26,28; 9:11,12.

TEXTISMUL PE SUBIECTE ÎN CONTRAST CU MANUALISMUL

DIFERITE metode de studiu biblic sunt folosite pe larg; și în mod firesc se ridică întrebarea cu privire la faptul care dintre acestea este cea mai plăcută Domnului și cea mai folositoare poporului Său. Toți copiii adevărați ai lui Dumnezeu sunt de acord că Biblia trebuie studiată; însă nu toți sunt de acord în ceea ce privește metoda după care să se facă un astfel de studiu. Unii susțin că trebuie studiată numai Biblia fără oricare alte ajutoare; alții că ea trebuie studiată prin intermediul ochelarilor crezurilor, iar alții că trebuie studiată cu ajutorul învățătorilor, mai ales a „Profeților al Doilea” (1 Corinteni 12:28), a Bătrânilor Generali, pe care Dumnezeu i-a ridicat să dea poporului Său hrană la timp.

² Printre studenții Bibliei luminați nu este necesar să subliniem faptul că crezurile nu sunt rezonabile, nu sunt practice și nu sunt scripturale, după cum se dovedește abundent că nu este potrivit și folositor studiul Scripturii prin ochelarii crezurilor. Mulțumim lui Dumnezeu că acești studenți au avansat destul de mult în Lumină ca să cunoască acest lucru, și că prin urmare ei înlătură crezurile ca ajutoare la studiul Bibliei! Dar printre unii dintre acești studenți ai Bibliei există îndoieli în ceea ce

privește care este cea mai bună dintre celelalte două metode, pe care le numim Manualism și Textism pe Subiecte. Aceste două metode de studiu biblic le vom compara și contrapune în acest articol.

³ Ceea ce se numește Studiu Biblic „Deschis” în mare parte înlocuiește Studiul Biblic „Berean” în anumite cercuri. Folosim termenii Manualism și respectiv Textism pe Subiecte pentru a desemna aceste două metode de studiu biblic. Credem că acești termeni evidențiază mai complet prin comparare și contrastare aceste metode de studiu decât termenii Studiu Biblic „Deschis” și Studiu Biblic „Berean”. O definiție și o explicare a acestor termeni ne va ajuta să vedem că acesta este cazul. Prin Manualism se înțelege metoda de studiere a cărților din Biblie capitol după capitol și verset după verset, în mod special de o adunare la întrunirile sale obișnuite. Astfel unele adunări ce studiază Biblia vor lua din când în când o carte dintre Evanghelii, sau una dintre Epistole sau una dintre Profeți și o vor studia capitol după capitol și verset după verset. Într-un astfel de studiu, desigur, Biblia este folosită, însă nu ca o carte de texte, ceea ce este, ci ca un manual, ceea ce nu este. De aceea numim o astfel de practică Manualism. Prin Textism pe Subiecte se înțelege un studiu logic, ordonat, progresiv și complet al subiectelor Bibliei pe care îl face o adunare cu dovezi și texte explicative pentru fiecare punct adus alături din orice parte a Bibliei. Ca exemplu de Textism pe Subiecte ne-am putea referi la o adunare care studiază un volum de „Studii în Scripturi”, unde un subiect general este prezentat într-o manieră logică, ordonată, progresivă și completă, cu texte doveditoare și explicative culese din mai multe părți ale Bibliei. De aceea termenii Studiu Biblic „Deschis” și Studiu Biblic „Berean” nu sugerează atât de bine contrastul dintre cele două metode, precum termenii care sunt folosiți în subiectul acestui articol.

⁴ Se înțelege de la sine că ceea ce vom spune despre Manualism nu se aplică la tot studiul și citirea Bibliei care se face individual și în particular. Pentru a se familiariza cu textele, aspectele la suprafață și faptele generale ale Bibliei, pe care orice copil al lui Dumnezeu ar trebui să le cunoască, de exemplu istoriile, îndemnul, promisiunile și preceptele sale, citirea cărților Bibliei capitol după capitol și verset după verset este necesară și profitabilă, deși nu acesta este cazul cu studiul particular al Bibliei în ceea ce privește doctrinele, profețiile și tipurile sale (PT 1938, pag. 29). Însă primul fel de studiu ar trebui făcut în particular, și nu în adunare. Nu prea putem numi Manualism astfel de citire și studiu în particular; căci nu se folosește Biblia ca manual. Manualismul presupune întrebuintarea Bibliei ca manual, și în general vorbind, se aplică la întrebuintarea sa ca manual în adunare.

ADEVĂRUL PREZENT și Vestitorul Epifaniei lui Cristos

Revistă religioasă independentă publicată de
LAYMEN'S HOME MISSIONARY MOVEMENT

Editor:

Leon J. Snyder, Chester Springs, Pa. 19425-2700, U.S.A.

Editorul versiunii românești ad interim:

Henryk Olekszy

Adresele pentru corespondență:

MIȘCAREA MIȘIONARĂ LAICĂ

R. Moldova, or. Chișinău

email: stindardul.bibliei@gmail.com

Ediții în alte limbi:

engleză, franceză, germană, poloneză, portugheză, tamilă, malayalam, kannada, ucraineană și lituaniană.

Fiind independentă de toate sectele, partidele, organizațiile și crezurile oamenilor, dar stând alături de Dumnezeu în măsura în care înțelege Cuvântul Său, această revistă reprezintă —

- Apărarea adevărului Parousiei dat de Domnul prin „Robul acela”, ca bază pentru toată dezvoltarea ulterioară a Adevărului;
- Apărarea aranjamentelor, statutului și testamentului dat de Domnul prin „Robul acela”, ca fiind obligatorii pentru controlul Corporațiilor și Asociațiilor printre poporul adevărului; și de asemenea

- Expunerea și apărarea desfășurării Adevărului Epifaniei-Basileii ca și hrană la timp convenit pentru poporul Domnului, după cum binevoiește El să o ofere.

⁵ De asemenea Manualismul nu înseamnă studiul textului, al contextului sau al pasajelor paralele ale unui verset la care se face referire într-un manual cu privire la Biblie; pentru că un astfel de studiu textual, contextual și al pasajelor paralele este necesar pentru a înțelege cum este folosit în Scriptură versetul analizat, toate acestea aruncând lumină asupra versetului însuși. Astfel vedem că, în general vorbind, subiectul nostru se limitează la studiul în adunare, dacă, în general vorbind, din studiul particular al Bibliei lăsăm la o parte studiul doctrinar, profetic și tipic. Care dintre aceste metode ar trebui întrebuițate în adunare? Noi credem că Textismul pe Subiecte este metoda ideală și potrivită pentru studiile în adunare. O examinare a ambelor metode va justifica o asemenea convingere.

BIBLIA NU ESTE UN MANUAL

⁶ În primul rând, împotriva Manualismului subliniem faptul că Biblia, deși este o carte de texte, nu este un manual, și de aceea nu trebuie să fie folosită ca atare. A o folosi în așa fel ar presupune a o folosi greșit; întocmai cum, de exemplu, cuiele nu ar trebui folosite drept mâncare, chiar dacă unii oameni le înghit, pentru că cuiele nu sunt mâncare. Tot așa și Biblia nu ar trebui folosită ca manual pentru că nu este un manual. De ce spunem noi că Biblia nu este un manual? Pentru că un manual este un tratat sistematic, progresiv și complet pe un oarecare subiect.

⁷ De exemplu, o carte de aritmetică pregătită corect este un manual de matematică, deoarece subiectele sale sunt aranjate în mod sistematic, progresiv și complet. Mai întâi emite principiile și axiomele sale generale; apoi tratează despre semnele sale; apoi desfășoară adunarea, apoi scăderea, apoi înmulțirea, apoi împărțirea; apoi aplică aceste lucruri la numerele simple, apoi la fracții, apoi la numere compuse și factori, apoi la zecimale etc. Iar mai departe elucidează procentajul, dobânda, rădăcina pătrată, rădăcina cub etc., până acoperă întregul său subiect. Prin urmare își tratează conținutul într-un mod sistematic, progresiv și complet; de aceea este un manual. Aceleași remarci generale se vor aplica la toate celelalte manuale corect pregătite, de ex. cele cu privire la limbă, artă, știință, istorie, filozofie, teologie etc.

⁸ Dar oricine este familiar cât de cât cu Biblia știe că ea nu este un tratat sistematic, progresiv și complet pe un subiect. Mai degrabă, Scripturile sunt mai complicate și înconjurată de mister decât o sută de ghicitori chinezești laolaltă. Cu această remarcă desigur că nu vrem să spunem că nu avem reverență față de Scripturi, pe care cu cea mai mare reverență le acceptăm ca pe Revelația lui Dumnezeu pentru noi. Mai degrabă noi aici exprimăm un fapt pe care istoria îl dovedește clar, și pe care cei mai mulți din poporul lui Dumnezeu îl știu; pentru că însăși Biblia învață hotărât faptul că nu este sistematică (Isaia 28:9-13), și că în multe locuri vorbește vag și acoperit (Matei 13:34, 35; Marcu 4:11, 12; 1 Corinteni 2:7; 13:12). Ea nicăieri nu își tratează subiectele în mod sistematic, progresiv și complet. Mai degrabă așa cum învață Isaia 28:9-13, ea își dă ideile cu privire la felurile sale

subiecte „puțin aici, puțin acolo” împrăștiate „puțin aici, puțin acolo” printre alte subiecte. Dacă Dumnezeu ar fi conceput Biblia ca un manual, El ar fi pregătit-o astfel. Textele la care ne-am referit mai sus dovedesc faptul că Biblia a fost în așa fel alcătuită încât să își ascundă înțelesul mai adânc de oameni în general, și să facă necesar ca să existe interpreți speciali (Efeseni 4:11-16) numiți să îi ajute pe cei corespunzători să înțeleagă diferitele aspecte ale doctrinelor, profețiilor și tipurilor sale, și aceasta numai pe măsură ce devin cuvenite (Matei 13:9-17), pentru a îndeplini partea activă a planului lui Dumnezeu. Așadar Biblia fiind o carte de texte și nu un manual ar trebui să fie tratată și folosită nu ca un manual ci ca o carte de texte. Prin urmare Manualismul nu este pedagogic, și de aceea este o metodă greșită de studiu al Bibliei.

REZULTATELE NEFAVORABILE ALE MANUALISMULUI

⁹ Acest aspect complicat al construcției Bibliei face Manualismul să fie un lucru prea greu de întreprins pentru cei mai mulți studenți ai Bibliei; căci în cele mai multe cazuri le lipsește abilitatea și timpul de trebuință pentru ducerea sa la îndeplinire. În plus, este destul de inefficient. Manualismul a fost încercat timp de mai multe secole, iar rezultatul a fost că multe învățături și crezuri contradictorii s-au prezentat lumii precum că sunt întemeiate pe Biblie – un fapt care a determinat pe mulți oameni să creadă că Scripturile sunt ca vioara proverbială la care oricine poate cânta orice melodie. Acele adunări care iau o carte din Biblie și o studiază capitol după capitol și verset după verset ajung adesea la tot atâtea opinii cu privire la înțelesul multor versete câți membri sunt în aceste adunări. Mai mult, în conformitate cu voința divină, diferite Scripturi nu pot fi deschise până la timpul lor cuvenit, atunci când Dumnezeu, cu excepția unor aspecte minore, după ce Apostolii au adormit i-a folosit permanent pe anumiți „Profeți al Doilea”, pe anumiți Bătrâni Generali ai Bisericii, adică pe membrii Stelelor, pentru a deschide aceste aspecte de sezon (Efeseni 2:20; 3:5; Matei 24:45-47; Apocalipsa 1:3, 20; 19:10; 22:8-10).

¹⁰ Mai departe, acele adunări care au urmat Manualismul în studiul Bibliei, în cele mai multe cazuri fie au luat-o cu totul razna în speculații deșarte fie au dobândit foarte puțină cunoștință în privința valorii reale de-a lungul liniilor doctrinare, profetice și tipice. Și mai departe, sunt produse multe erori cu care mulți se pângăresc – un fapt care a determinat adunările înțelepte care l-au folosit să renunțe la el. Acesta dă multora o ocazie râvnită de a-și arăta talentele presupuse de a „săpa lucruri minunate în Scripturi”, care, pentru siguranța lor proprie și a celorlalți, ar face bine să își înfrâneze înclinațiile speculative și eronate. Acesta de asemenea îi dă lui Satan prilejul de a vâri pe gât multe erori celor neglijenți, deoarece el știe bine cum să umple mințile docile cu aceste erori, și să îi provoace să le prezinte în adunare.

¹¹ Este chiar mai neînțelept de a studia Biblia ca manual într-o adunare decât ar fi pentru câțiva studenți, care doresc să studieze astronomia, să refuze ajutorul unui învățător competent și a unui manual de

astronomie, iar în schimb să studieze cerurile cu propriile eforturi neajutorate, ceea ce oricare persoană bine informată știe că ar fi aproape lipsit de rezultate. Și chiar de fiecare dată când se câștigă o oarecare binecuvântare prin această metodă, se va găsi că acest lucru s-a datorat aproape întotdeauna ideilor care au fost dobândite, nu prin Manualism, ci cu ajutorul obținut din Textismul pe Subiecte. De aceea, toate aceste raționamente ne obligă să conchidem că Manualismul nu este o metodă bună de studiu biblic ca să fie folosită de poporul lui Dumnezeu.

TEXTISMUL PE SUBIECTE ADEVĂRAT ÎN CONTRAST CU CEL FALS

¹² Revenind la Textismul pe Subiecte aflăm că acesta nu are niciunul dintre aspectele neplăcute pe care le găsim în Manualism. Atunci când cineva folosește discuțiile pe subiecte ale acelor „Profeți al Doilea” pe care Domnul i-a folosit ca să pregătească manuale pe subiecte biblice pentru poporul Său, acela cu siguranță întrebuințează pedagogic construcția specifică a Bibliei. Prin Textism pe Subiecte nu ne referim la toate discuțiile pe subiectele Bibliei. Acele pregătite de cei care nu sunt „Profeți al Doilea” cu siguranță vor duce în eroare. Însă acele pregătite de către Bătrânii Generali fideli pe care Dumnezeu i-a întrebuințat în Seceriș să dea hrană la vreme convenită Bisericii Generale, sunt foarte profitabile pentru studiul Bibliei. Nu știm nimic egal cu cele șase volume de „Studii în Scripturi” și „Umbrele Tabernacolului” pentru Textismul pe Subiecte (anumite Volume din Epifanie și articole din ADEVĂRUL PREZENT pentru care au fost pregătite întrebări bereene de asemenea pot fi întrebuințate foarte profitabil); pentru că aici găsim subiectele principale ale Scripturilor, adunate de „puțin aici, puțin acolo”, tratate sistematic, progresiv și complet, întregite de citate abundente din Scriptură de „puțin aici, puțin acolo”, întregul arătând armonia dintre fiecare pasaj și doctrină din Biblie cu sine însăși, cu toate celelalte pasaje și doctrine din Biblie și cu caracterul lui Dumnezeu, Răscumpărarea, faptele și obiectivele planului lui Dumnezeu.

¹³ Textismul pe Subiecte nu înseamnă că aceste scrieri trebuie acceptate cu mintea goală și fără întrebări; ci înseamnă că acestea trebuie să fie *studiate ca manuale*; că trebuie de cugetat la ideile lor, și acceptate numai atunci când sunt găsite armonioase cu ele însele, cu toate pasajele și doctrinele din Scriptură și cu caracterul lui Dumnezeu, Răscumpărarea, faptele și obiectivele planului lui Dumnezeu. De asemenea, nu le-am recomanda fraților să studieze orice scrieri care nu sunt în armonie cu aceste „Studii”, indiferent de ce persoane sau asociații ar fi publicate. Așadar, Textismul pe Subiecte pe care îl recomandăm este de tip restrâns, adică în principal numai acela care vine de la aceia care sunt membri ai Stelelor și ale căror scrieri fac parte din Adevărul Parousiei sau sunt în armonie cu el.

¹⁴ Noi credem că frații care urmează altă cale pierd timp valoros, atrăgându-și de asemenea un mare pericol, și sunt prejudiciați mai mult sau mai puțin.

Textismul pe Subiecte adevărat studiază Biblia; pentru că analizează cu grijă diferitele texte citate și explicate, iar din lumina lor combinată adună Adevărul Bibliei complet asupra fiecărui subiect. Astfel îl aprovizionează pe studentul Bibliei cu idei biblice bine rotunjite; și cei care așa studiază Biblia învață să înțeleagă în echilibru corect doctrinele, preceptele, promisiunile, îndemnurile, istoriile, profețiile și tipurile Bibliei așa cum nimeni altcineva nu le poate înțelege. Aceștia nu numai *învață să înțeleagă ceva despre Biblie*, ci ei *învață să înțeleagă însăși Biblia*. Pentru ei ea devine o carte vie. Paginile sale dau Adevăr satisfăcător pentru minte și inimă așa cum nimic altceva nu poate da.

TEXTISMUL PE SUBIECTE ESTE BIBLIC ȘI PRACTIC

¹⁵ Textismul pe Subiecte ca metodă de studiu este în mod evident idealul Bibliei. Relatarea despre predica lui sf. Pavel și despre iudeii bereeni care studiau dovedește acest lucru (Faptele 17:10-12). Pavel nu le-a recomandat să ia Biblia și să-i „sape” conținutul pentru ei înșiși. Nici ei nu au făcut acest lucru. Procedura care era urmată este aceasta: Pavel le explica anumite subiecte scripturale în mod sistematic, progresiv și pe deplin, cum ar fi faptul că Isus este Mesia, faptul că El a murit în locul nostru etc., dovedind și ilustrând acestea cu diferite texte și fapte scripturale. Nici măcar atunci nu au început bereenii să studieze o carte din Biblie ca să găsească aceste lucruri; ci ei „*cercetau în fiecare zi*”, adică urmăreau „puțin aici, puțin acolo” în Scripturi, căutând Scripturile împrăștiate aici și acolo și pe care le menționa sf. Pavel pentru studiul lor. Și nici nu acceptau cu mintea goală și fără întrebări explicațiile lui sf. Pavel. Mai degrabă ei le verificau prin *cercetarea Scripturilor ca să vadă dacă lucrurile acelea erau așa*. Nu este de mirare că Scripturile vorbesc despre ei că erau nobili! Nu este de mirare că Scripturile spun că această metodă a câștigat pe mulți dintre ei la credința în Adevăr! Și nu este de mirare că metoda de învățare a lui sf. Pavel, și metoda lor de a studia subiecte cu texte din Scriptură ca dovezi, adică Textism pe Subiecte, a fost numită Studiu Biblic Berean! De aceea Faptele 17:10-12 dovedesc aceea că Textismul pe Subiecte este Scriptural, adică metoda bereană de Studiu Biblic.

¹⁶ Textismul pe Subiecte nu doar este în armonie cu structura specifică a Bibliei, adică o folosește ca pe o carte de texte nu ca pe un manual, și nu este numai metoda pe care o recomandă Biblia; ci este și în armonie cu funcția „Profeților al Doilea” din Biserica Generală, precum și cu funcția „învățătorilor al treilea” din bisericile locale. Acelora pe care Domnul îi alege să prezinte hrana la timp aceasta le oferă ocazia favorabilă de a furniza manuale pe subiecte scripturale cu texte doveditoare potrivite pentru Biserica generală; și oferă învățătorilor locali manualele corespunzătoare pentru a le folosi ca să învețe adunările în studiul din adunare (a se vedea și E9, pag. 120-128). Astfel Textismul pe Subiecte este metoda ideală pentru învățători în Biserică, și îi echipează cel mai bine pentru lucrul lor în interesul fraților.

¹⁷ Așadar este de asemenea metoda ideală de studiu pentru adunare. Drept manual nu le pune în mâini o colecție de literatură atât de complicată încât aproape oricine o interpretează greșit (Isaia 28:13; Faptele 8:27-35); însă le pune în mâini manuale pe care ei sunt în stare nu numai să le înțeleagă, ci și să le folosească cu mare profit pentru clarificarea Bibliei. Aceasta le oferă o apărare contra unui bătrân local sau a altora care ar putea încerca să-i învețe eroare. Pentru întrebuițare continuă le oferă cărți de referință de mare valoare; și le oferă ajutorul celor mai competenți învățători pentru a le îndruma cugetele către concluzii corespunzătoare. În timp ce le oferă ajutorul de care au nevoie le respectă individualitatea făcându-i responsabili să gândească pe cont propriu, să analizeze, să probeze și să încerce învățăturile care le sunt prezentate. Așadar aceasta este metoda ideală pentru adunare.

¹⁸ În cele din urmă rezultatele sale sunt roditoare. Așa cum cu mult timp în urmă a adus binecuvântări mari pentru nobilii bereeni, tot așa acum aduce binecuvântări

mari pentru cei care gândesc și acționează asemenea lor. Cel mai bine informați și dezvoltăți creștini nu sunt acei cărora li se predică încontinuu, nici cei care studiază Biblia ca pe un manual – căci în general aceștia au căzut în diferite cernerii, după cum se arată acum din toate părțile; însă cel mai bine informați și dezvoltăți studenți ai Bibliei sunt cei care au folosit drept metodă a lor de studiu biblic Textismul pe Subiecte adevărat – nu Manualismul.

¹⁹ Aceste cugetări ne îndeamnă să conchidem că poporul lui Dumnezeu va face bine să ocolească Manualismul și să cultive Textismul pe Subiecte. Manualismul, ca parte a celei de-a șasea „Arme de Măcel” [Ezechiel 9:2, n.e.], Revoluționarismul, încă face prăpăd printre cei nestatornici din poporul Adevărului (E5, pag. 136). Să evităm să folosim această Armă de Măcel. Să folosim Textismul pe Subiecte aprobat divin în studiul literaturii Adevărului, a „cornului cu cerneală de scriitor”; căci este calea binecuvântării prezente și ne ajută să dobândim viața viitoare.

PT, №477, 1965, 34-36

METODE BEREENE

DEVREME în timpul de Seceriș al Veacului Evanghelic „robul credincios și înțelept” a introdus metodele bereene de studiu biblic pentru binecuvântarea specială a celor ce studiază Biblia (a se vedea Z 1866-1868; 1900; 4009; 4562; 4589; 4717; 4886; 5069, 5070¹; 5143²; 5705, col. 2 la mijloc; Cartea de Întrebări 474, 475, 483³; F 325, 326; a se compara cu PT 1939, pag. 142, 143; PT 1945, pag. 62; PT 1953, pag. 74-76). Acestea s-au dovedit a fi profitabile pentru învățători și învățăcei în adunarea de studiu biblic berean, precum și în studiul individual. Alte lucruri fiind echilibrate, studiul reușit în adunare este acela în care atât învățătorul cât și învățăceii iau o parte plină de interes; iar cele mai bune lecții sunt acelea care sunt pregătite de către toți cei care participă la adunare.

²¹ Bătrânul care merge la adunare nepregătit, care așteaptă o inspirație bruscă pentru a repara lipsa pricinuită de indolența sa, și pentru a-l face „să se spele pe mâini de lecție”, ajunge sub dezaprobarea divină, și în multe feluri își dăunează sieși și adunării. Iar frații care nu pregătesc lecția dinainte obțin profit relativ mic, și fac o nedreptate atât pentru ei înșiși cât și pentru acela care conduce studiul în adunare. Idealul pe care Domnul îl ține în fața învățătorilor și a învățăcelor este studiul ca pregătire pentru lecție (2 Timotei 2:15). Lecția bine pregătită atât de învățător cât și de învățacel este profitabilă pentru cap și inimă, și câștigă aprobarea Domnului. Aceste cugetări ne îndeamnă să oferim unele sugestii cu privire la pregătirea lecției pentru întrunirile adunării și cu privire la prezentarea acesteia de către bătrân (sau de către diaconul calificat), și cu privire la participarea adunării la lecție.

ÎNTREBĂRI GENERALE ȘI SPECIALE

²² Pentru claritate dorim să facem deosebire între două seturi de întrebări. Pe unul îl vom numi întrebări *generale* iar pe celălalt întrebări *speciale*. Prin întrebări

generale ne referim la *acelea care sunt bazate pe ideile principale ale unui paragraf*, în special cele tipărite în „Întrebări Bereene”; iar prin întrebări speciale ne referim la *acelea pe care le pregătește bătrânul bazate pe întrebările generale*. Nu a fost deloc gândul fr. Russell ca întrebările din „Întrebări Bereene” să fie singurele pe care bătrânii să le pună în studiu. Mai degrabă gândul său a fost ca aceste întrebări generale să fie folosite drept întrebări-sămânță din care să crească alte întrebări în solul minții bătrânilor. În mod corespunzător, aceste întrebări generale ar trebui să stea la baza unei serii de alte întrebări, adică de întrebări speciale, pe care bătrânii le zidesc ca pe o suprastructură pe temelia întrebărilor generale.

²³ Scopul întrebărilor speciale este să ducă și astfel să pregătească adunarea pentru răspunsul la întrebarea generală. Acest lucru înseamnă că de regulă întrebarea generală va veni la urmă, întrebările speciale care duc la răspunsul acesteia, logic vin înaintea sa. În unele cazuri întrebarea generală va veni prima în scopuri practice, adică când întrebările speciale sunt bazate pe răspunsul la întrebarea generală. În unele cazuri prezentarea logică a subiectului va cere una sau mai multe întrebări speciale pentru a preceda întrebarea generală, iar apoi una sau mai multe întrebări speciale pentru a urma întrebarea generală; iar în unele cazuri întrebarea generală va avea avantajul de a fi singura care să fie pusă înaintea adunării, fără întrebări speciale. În fiecare caz bătrânul va avea să decidă problema, și aceasta de regulă în timp ce își pregătește lecția. Probabil în 9 din 10 întrebări generale se va găsi practic a se pune toate întrebările speciale înainte de a se pune întrebarea generală. Experiența îl va ajuta din ce în ce mai mult pe bătrân să decidă care dintre cele patru feluri de mai sus este de preferat în fiecare caz pentru a pune întrebarea generală.

¹ VDM, Vol. 22, Nr. 5, pag. 1674, n.e. ² VDM, Vol. 21, Nr. 1, pag. 1519 n.e.

³ Ce a spus Pastorul Russell, pag. 386, n.e.

²⁴ Întrucât întrebările generale sunt furnizate pentru bătrân în „Întrebările Bereene”, lucrul său principal va fi să pregătească întrebările speciale. În privința acestei părți importante a pregătirii sale dorim acum să oferim unele sugestii practice pe care anii de experiență le-au dovedit ai fi de valoare. La formularea întrebărilor speciale trebuie să se țină seama mai ales de patru principii.

(1) Întrebările generale sunt un rezumat al paragrafelor pe care se bazează; și drept urmare aceste paragrafe sunt o elaborare a întrebărilor generale care le rezumă.

(2) Cuvintele sau grupurile de cuvinte principale în întrebările generale se referă și rezumă ideile principale ale paragrafelor pe care le rezumă întrebările generale.

(3) Întrebările generale și paragrafele lor de bază trebuie să fie studiate unul în lumina celuilalt; deoarece sunt legate ca rezumat și elaborare.

(4) Întrebările speciale ar trebui să se bazeze pe cuvinte sau grupuri de cuvinte din întrebările generale; deoarece cuvintele sau grupurile de cuvinte principale din întrebările generale se referă și rezumă ideile principale ale paragrafelor de bază; și astfel întrebările speciale bazate în așa fel vor scoate ideile principale ale paragrafelor. Aceste patru principii se aplică mai mult la întrebările bereene cu privire la scrierile Adevărului din Parousie decât la acelea cu privire la scrierile Adevărului din Epifanie, deși sunt aplicabile și la sub-întrebările lor, așa cum arată experiența.

²⁵ O mică reflectare ne va convinge îndată de înțelepciunea și utilitatea acestor patru principii cu referire la „Întrebările Bereene”; iar experiența în aplicarea lor ne va convinge mai profund de înțelepciunea și utilitatea lor. Un exemplu pentru a ilustra aplicarea acestor principii la pregătirea întrebărilor speciale se va dovedi de ajutor. Ca un astfel de exemplu vom folosi prima întrebare din „Întrebările Bereene” cu privire la *Umbrele Tabernacolului*, punând în paranteze cuvintele sau grupurile de cuvinte pe care se bazează întrebările speciale, și punând în paranteze pătrate cifrele înainte de fiecare paranteză care se referă la ordinea numerică a fiecărei întrebări: [5] (Care a fost [3] scopul (lui Dumnezeu) în [2] (stabilirea) [1] (Tabernacolului), [4] (a serviciilor și ceremoniilor sale)?); [6] (Evrei 10:1); [7] (8:5); [8] (Coloseni 2:17); [9] (T 11, par. 1); [10] (Z3053, par. 5, 12). Pe această întrebare vom baza următoarele întrebări speciale: (1) Ce a fost Tabernacolul? (2) Unde a fost stabilit pentru prima dată? (3) Cine a fost Arhitectul său? (4) Ce se îndeplinea în legătură cu acesta? (5) Aici poate fi pusă întrebarea generală. (6) Cum dovedește acest răspuns Evrei 10:1? (7) Cum dovedește acest răspuns Evrei 8:5? (8) Cum dovedește acest lucru Coloseni 2:17? (9) Citiți T 11, par. 1, drept confirmare a acestui răspuns. (10) Citiți Z3053, par. 5, 12, drept confirmare.

²⁶ Uneori, așa ca în cazul întrebării în analiză, întrebarea generală nu acoperă toate ideile principale ale unui paragraf. În așa caz bătrânul va face bine să

scoată aceste idei principale prin întrebări generale și speciale potrivite. Astfel de întrebări adăugate, de regulă ar trebui să fie puse înainte de a fi studiate textele doveditoare, și întotdeauna înainte de citirea confirmărilor din manual. De exemplu, o întrebare generală s-ar putea baza pe a doua propoziție din paragraf după cum urmează: [1, 2] (Pe lângă Tabernacol și serviciile și ceremoniile sale, ce altceva era tipic?). Această întrebare generală este un exemplu al uneia care cere mai mult decât un răspuns; și drept urmare ar putea fi împărțită în tot atâtea părți câte răspunsuri există la această întrebare generală, după cum urmează: (1) Care a fost primul dintre aceste tipuri adiționale? (2) Care a fost al doilea dintre aceste tipuri adiționale? Pentru a indica faptul că întrebarea generală are mai mult decât un răspuns, toate cifrele pot fi plasate în ordinea lor înainte ca întrebarea generală să fie inclusă în paranteze, după cum am indicat mai sus. Din nou, bătrânul ar putea formula o întrebare generală ca aceea ce urmează, care să acopere a treia propoziție din paragraful în analiză, care de asemenea nu pare să fie inclusă în întrebarea generală în analiză: [7] (Ce efect va avea asupra noastră un [5] (studiu) [6] (amănunțit) al acelor tipuri pe care [1] (israeliții) [2] (le-au practicat anual) [3] (până la Veacul Evanghelic) [4] (pentru edificarea noastră)?); [8] (1 Petru 1:11); [9] (Evrei 10:1-3). (1) Ce națiune a fost întrebuițată pentru elaborarea acestor tipuri? (2) Cât de des le-au practicat? (3) Până în care Veac trebuiau să fie practicate acele tipuri? (4) Pentru a căror edificare au fost destinate? (5) Ce ar trebui să facem cu aceste tipuri? (6) Cum ar trebui să le studiem? (7) Întrebarea generală. (8) Cum dovedește 1 Petru 1:11 ideile din întrebarea aceasta? (9) Cum dovedește Evrei 10:1-3 ideile din întrebarea aceasta?

Exemplele tocmai date vor servi ca să illustreze aplicarea celor patru principii generale date mai sus pentru reglementarea direcției generale a celui care pregătește întrebările speciale bazate pe întrebările generale în studiile noastre.

AJUTOARE PENTRU MEMORIE

²⁷ Există o a doua chestiune care merită atenție în legătură cu pregătirea lecției bereene de către bătrân, adică memorarea a ceea ce a pregătit; căci dacă nu face acest lucru, puțin contează cât de mult și cât de bine și-a pregătit lecția – dacă uită ceea ce a pregătit, de regulă nu va fi în stare să prezinte lecția cum se cuvine. De aceea pentru scăpările noastre de memorie unele sugestii se pot dovedi de ajutor.

²⁸ În afară de ideile din lecție, există trei lucruri speciale pe care trebuie să și le amintească bătrânul: (1) întrebările sale speciale, (2) cuvintele sau grupurile de cuvinte pe care le bazează, și (3) ordinea în care dorește să le prezinte. Procedul simplu de a pune în paranteze cuvinte sau grupuri de cuvinte pe care își bazează întrebările speciale îi va aminti dintr-o privire de cuvintele sau grupurile de cuvinte pe care își bazează fiecare întrebare specială. Din nou, aceste cuvinte sau grupuri de cuvinte îi vor împropăta memoria cu privire la întrebările sale speciale, atâta

timp cât dacă în ordinea în care dorește să își pună întrebările pune numerele 1, 2, 3 etc. Înaintea cuvintelor sau grupurilor de cuvinte în cauză, acestea dintr-o privire îi vor aminti de ordinea în care dorește să își prezinte întrebările. Dacă un bătrân dorește să bazeze două sau mai multe întrebări pe un cuvânt sau un grup de cuvinte, el poate pune cifrele în paranteze chiar deasupra cuvântului sau a grupului de cuvinte; sau dacă este spațiu, le poate pune în ordine una sub alta în fața parantezei. Aceste procedee simple se vor dovedi cărje utile pentru o memorie care șchiopătează. Mai sus am ilustrat cele mai multe dintre aceste puncte în întrebările folosite.

MEMBRII ADUNĂRII AU DIFERITE CAPACITĂȚI

²⁹ În timp ce își pregătește lecția bătrânul trebuie să țină cont de o a treia cugetare generală, adică de faptul că membrii adunării au diferite capacități. În acest scop se va dovedi de ajutor o grupare după intelect de trei grade de capacități printre cei care participă la adunare – (1) superior, (2) mediu, și (3) grade inferioare de abilitate. În timp ce își pregătește lecția el își poate grupa întrebările în trei categorii – (a) grele, (b) mijlocii și (c) ușoare – punându-le pe acestea respectiv celor trei grupuri de participanți la adunare. Literele a, b, c, asociate cu numerele din fața parantezei îi vor spune dintr-o privire grupul din adunare pentru a cărui capacitate sunt destinate întrebările. Această sugestie, pusă în practică, va da fiecărui învățacel ocazia să răspundă în armonie cu capacitatea sa. Însă dacă întrebările grele sunt adresate învățacelor mai puțin capabili, ei sunt predispuși să se descurajeze și astfel să își piardă interesul; iar dacă întrebările ușoare sunt adresate celor mai capabili învățacei, ei își vor pierde interesul. Urmarea sugestiei de mai sus va ajuta la susținerea interesului, și va promova încurajarea tuturor, ceea ce, desigur, este foarte de dorit.

PREZENTAREA LECȚIEI

³⁰ După ce am oferit mai sus câteva sugestii cu privire la metodele mai importante pentru folosul bătrânilor la pregătirea lecțiilor lor, continuăm acum să oferim unele sugestii cu privire la metodele mai importante pentru folosul bătrânilor la prezentarea lecției către adunare:

(1) Bătrânul să își adapteze întrebările potrivit cu diferitele abilități ale membrilor adunării, adresând întrebări dificile celor mai capabili membri din adunare, întrebări medii învățacelor mijlocii, și întrebări ușoare învățacelor cel mai puțin capabili.

(2) Apoi bătrânul în primul rând să își prezinte prima întrebare la cam două sau trei persoane, adresându-li-se pe rând pe nume. În al doilea rând să își prezinte prima întrebare către adunare în general pentru comentarii suplimentare sau diferite de cele date de către cele două sau trei persoane cărora li s-au prezentat mai întâi întrebările. Apoi, în al treilea rând, după ce toți cei care au dorit s-au exprimat cu privire la prima întrebare, bătrânul să își dea gândul său drept rezumat al discuției, și astfel să încheie discuția în privința acelei întrebări. În același fel bătrânul să facă cu toate celelalte întrebări pe care le-a pregătit pe baza întrebării generale.

(3) Când se ajunge la întrebarea generală, bătrânul să o prezinte în același fel în care a prezentat întrebările speciale, adică în primul rând la cam trei persoane numite, în al doilea rând către adunare, apoi rezumarea.

(4) După ce bătrânul și-a prezentat întrebarea generală și toate întrebările speciale pe care le-a bazat pe aceasta, să întrebe adunarea dacă are vreo întrebare pe care vrea să o pună – nu pe orice subiect, ci exclusiv pe întrebarea generală în analiză. Ordinea, utilitatea și economia de timp interzic introducerea întrebărilor străine față de întrebarea generală în analiză. Pentru întrebări pe alte subiecte, care din multe motive este de dorit să fie soluționate, ar trebui să fie acordat ceva timp după terminarea lecției generale și înainte de sfârșitul serviciului. Motivele din care adunarea ar trebui să aibă ocazia de a pune întrebări cu privire la fiecare întrebare generală înainte ca următoarea întrebare generală să fie luată pentru analizare sunt multiple: Este posibil ca subiectul să nu fi fost clar pentru unii din adunare; sau se poate ca bătrânul să nu fi scos în evidență unele puncte din întrebarea generală ori din paragraful din care face parte; sau poate ar fi de dorit să se atragă atenția la o diferență de opinie existentă pentru discuție și soluționare etc.

(5) Dacă membrii adunării pun întrebări, conducătorul să le prezinte în ordine în primul rând adunării în general, însă nu celor trei persoane așa cum a făcut cu întrebările speciale și generale; apoi, în al doilea rând, când au răspuns toți doritorii, să o prezinte celui care a pus întrebarea, iar în al treilea rând să își dea gândul său, astfel prin rezumatul său să încheie discuția în privința fiecărei întrebări a adunării. Astfel, deși bătrânul nu trebuie să aibă primul cuvânt la orice întrebare, drept purtător de cuvânt al adunării el trebuie să aibă ultimul cuvânt la fiecare întrebare prezentată, prin aceea că face un rezumat al concluziilor.

(6) Dacă, după ce lecția este terminată cum se cuvine, sunt preluate întrebările pe subiectele străine lecției, bătrânul să le trateze așa cum s-a sugerat la punctul precedent, în primul rând să le prezinte adunării, în al doilea rând să îl întrebe pe cel care a pus întrebarea ce gândește, apoi să facă rezumat.

(7) De obicei, după ce se termină toate întrebările speciale și întrebarea generală, să fie citite pasajele doveditoare menționate, dacă sunt. Uneori acest lucru va fi cel mai bine de făcut în timpul întrebărilor speciale. Bătrânul trebuie să își folosească judecata în această privință.

(8) Pasajele menționate să fie explicate ca dovezi prin răspunsuri la întrebările speciale prezentate de către bătrân în conformitate cu sugestiile date în cazul întrebărilor speciale.

(9) Apoi să fie citită mărturia din manual sau din articolul cu lecția de un cititor bun, cu o voce suficient de tare și cu o rostire clară pentru ca toți să o înțeleagă. Acest lucru în mod convenit îi oferă autorului posibilitatea de a rezuma discuția la fiecare întrebare generală.

(10) Atunci bătrânul să preia și să trateze următoarea întrebare generală așa cum s-a schițat mai sus, și așa să continue până la sfârșitul lecției.

AVANTAJELE ACESTOR METODE

³¹ Avantajele metodelor schițate mai sus sunt numeroase. Ele mențin pacea și ordinea în adunare, asigură minuțiozitatea predării și învățării, atrag pe fiecare învățacel dând fiecăruia o ocazie individuală să răspundă, adaptează subiectul la diferitele capacități ale diferiților membri ai adunării, oferă tuturor ocazia de a-și exprima opinia, sau să vadă că opinia lui sau a ei este exprimată la fiecare întrebare care vine înaintea adunării, garantează o libertate de exprimare ordonată în adunare și conduce la dezvoltarea minții și inimii învățătorului și învățăcelor.

³² Câteva sugestii vor fi acum în ordine pentru membrii adunării care nu predau. Aceștia ar trebui să își pregătească lecțiile; căci lecția nepregătită duce la răspunsuri greșite, de mântuială, sau la lipsa lor, umilește inutil adunarea și învățătorul, pricinuieste dispute și răspândește eroare, și în cel mai bun caz lasă mintea și inima doar puțin avantajate, pe când lecțiile bine pregătite de regulă se desfășoară lin și pașnic, edifică și satisfac atât învățătorul cât și adunarea, avansează Adevărul, resping eroarea și înalță atât mintea cât și inima. De aceea sugerăm ca adunarea precum și bătrânul să se pregătească de fiecare lecție. Unul din cele mai bune moduri de a pregăti lecția este de a studia întrebările generale și paragrafele pe care se bazează unul în lumina celuilalt, și de a ține cont de relația dintre cuvintele și grupurile de cuvinte principale din întrebările generale și ideile principale din paragrafe după cum a fost sugerat mai sus să facă bătrânii. Toate referințele să fie căutate și studiate, precum și contextele lor. Aceste puncte folosite cu efortul mental necesar pentru a conduce lecția se vor dovedi de importanță esențială la pregătirea membrilor adunării de lecțiile lor.

METODE PENTRU PARTICIPAREA ADUNĂRII

³³ Unele sugestii cu privire la participarea membrilor adunării în studiul adunării de asemenea vor fi în ordine. Pentru a le face mai clare le vom enumera.

(1) Manualele sau revistele pentru studiu să fie deschise numai la întrebări în timp ce sunt prezentate întrebările. Vom învăța foarte puțin dacă ne vom citi răspunsurile! Învățătorii noștri din școlile laice, știind acest lucru, ne cereau să ne învățăm lecțiile așa de bine încât să putem răspunde din înțelegere și memorie. Noi să nu facem măcar atâtă pentru Domnul?

(2) În timp ce întrebările sunt puse persoanelor pe nume, fiecare să aștepte până conducătorul îi pune lui întrebarea sa personală, și să nu răspundă în locul altuia. A aștepta până suntem întrebați înainte de a răspunde la întrebarea individuală va insufla stăpânirea de sine și practicarea Regulii de Aur. Este un privilegiu de a răspunde la întrebări; și nimeni prin aceea că răspunde în locul altuia nu ar trebui să-l lipsească pe altul de privilegiile sale, așa cum nici el nu ar dori să fie lipsit de ale sale.

(3) Fiecare frate sau soră care răspunde la întrebările prezentate către toată adunarea să folosească numai o parte rezonabilă de timp și ocazii, amintindu-și că și alții doresc timp și ocazii convenite pentru a se exprima.

(4) Fiecare să se străduiască să răspundă la acel punct, omițând din răspunsul său toate aspectele nepotrivite. Implementarea acestei sugestii va cruța nervii slabi din adunare și va împiedica repetările inutile și vorbăria irositoare de timp în care unii se răsfață; pentru că unii par să simtă că trebuie să spună tot planul în timp ce răspund la o întrebare, chiar dacă cere afirmarea doar a unei fracțiuni foarte mici de Adevăr. Chiar de a răspunde la toate lucrurile din întrebarea generală sub o întrebare specială ar fi în afara ordinii; întrucât ar anticipa răspunsurile la întrebările pe care conducătorul nu le-a pus încă adunării. Astfel se interferează cu conducătorul și cu alții din adunare. Răspunsul la punct ajută pe toți, inclusiv pe acela care răspunde.

(5) Fiecare să studieze pentru ca răspunsul său să fie cât mai concis posibil. Acest lucru este necesar pentru a face progres rezonabil cu o lecție unde fiecare întrebare este adresată la două sau trei persoane, unde tot atâția câți doresc pot răspunde, unde conducătorul rezumă fiecare întrebare, și unde oricine din adunare de asemenea poate prezenta întrebări și oricine precum și cel care întreabă și bătrânul pot da răspunsuri la acestea. Mai mult, răspunsurile prea lungi de obicei acoperă punctele incluse în întrebările următoare, pe când răspunsurile concise nu numai că economisesc timp, ci de regulă sunt înțelese mai bine de alții, lovind, așa ca de obicei, drept în țintă.

(6) Fiecare, atunci când răspunde, să își limiteze răspunsul la întrebările bătrânului – să nu dispute răspunsurile altora, ceea ce curând ar face ca studiul să degenereze într-o dezbatere. Dojenirea și corectarea nu sunt o ordine generală; acestea aparțin bătrânului; iar cel care își asumă în adunare rolul de corector al răspunsurilor altora se amestecă în treaba bătrânului. Dacă cineva crede că s-a dat un răspuns greșit să aștepte ca bătrânul să-l corecteze. Este posibil ca acesta din urmă să nu facă o corectare, deoarece crede că nu s-a făcut nicio greșală, sau deoarece consideră că nu este important, sau pentru că a uitat. Dacă bătrânul nu face o corectare, și dacă cel care crede că s-a făcut o greșală consideră că este suficient de important să urmărească chestiunea, el poate decide să-l întrebe pe bătrân cu privire la aceasta după întrunire sau la un moment potrivit mai târziu. El întotdeauna ar trebui să țină cont de faptul că propria sa cunoștință pe acel subiect ar putea fi deficitară, și ar putea dori să cerceteze mai detaliat problema. Însă dacă este destul de sigur că s-a făcut o greșală și dacă consideră că este suficient de important să fie corectată atunci și acolo, să aștepte până când se termină întrebarea generală și întrebările speciale bazate pe aceasta, atunci când bătrânul dă ocazie adunării să pună întrebări. Apoi să formuleze cu atenție o întrebare ca și cum ar căuta informație dar nu ca și cum ar căuta să corecteze pe altcineva, și să o prezinte bătrânului, care se va ocupa de ea cum s-a sugerat mai sus, adică o va prezenta la toată adunarea, apoi celui care a întrebat, iar apoi va rezuma. Întrebările care sunt puse pentru că cineva crede că s-a făcut o greșală întotdeauna ar trebui să fie puse într-un mod diferit, probabil întrebând cam cum punctul de vedere

care a fost exprimat poate fi armonizat cu o afirmație sau cu unele afirmații din Scripturi și expunerile lor în scrierile Adevărului. Toți ar trebui să fie atenți să nu-l îngreuneze și să nu-l stânjenească inutil pe bătrân, care are un serviciu adesea foarte dificil. Totul trebuie făcut în spiritul iubirii și al ajutorării reciproce.

(7) Dacă cineva a exprimat clar gândul altuia cel din urmă să fie mulțumit cu acesta, și să nu irosească timpul și să nu încerce îndelunga răbdare a altora repetându-l.

(8) Dacă cineva are ceva diferit de exprimarea altuia cu privire la o întrebare sau adăugător la ea, să spună într-un mod ordonat, întrucât este de dorit ca oricărui gând avut la subiect să i se dea o ocazie de exprimare în adunare. A reține gândul ar putea rezulta în lăsarea celui necorectat în eroare, sau în suprimarea unui adevăr necesar.

(9) Înainte ca membrii adunării să pună întrebări, va fi bine pentru ei să aștepte până conducătorul va fi pus întrebarea generală și toate întrebările sale speciale bazate pe ea; căci de obicei astfel de întrebări anticipează și intervin în întrebările ordonate ale bătrânului spre disconfortul bătrânului și paguba adunării. Dacă el nu pune întrebările pe care le au alții, le va fi oferită posibilitatea de a le prezenta la momentul respectiv pentru asemenea întrebări. Astfel nimic nu se va pierde, iar ceva se va câștiga printr-o asemenea așteptare ordonată.

(10) Fiecare să acorde exprimării celorlalți atenția politicoasă pe care o dorește pentru a sa proprie; da, mai mult decât atât, fiecare când întreabă sau răspunde să-i prefere pe alții în onoare.

³⁴ Astfel de metode respectate de membrii adunării în mare măsură vor asigura ordinea și pacea în adunare, vor dezvolta justețea și iubirea în conducătorul și membrii adunării, vor înălța mintea și inima în toți cei implicați, vor face ca legătura care îi unește să fie binecuvântată într-adevăr, vor face din studiile noastre ospețe de dragoste atât în fapt cât și în nume, vor mulțumi conducătorul, vor bucura adunarea, vor onora pe Domnul și vor glorifica pe Tatăl. Prin urmare recomandăm din toată inima metodele de studiu berean descrise mai sus pentru Israelul lui Dumnezeu de pretutindeni, asigurându-i că vor fi nemăsurat mai binecuvântați prin întrebuițarea lor cum se cuvine în Studiile Bereane decât prin Manualism sau prin alte metode de studiu.

³⁵ Fie din motiv de lipsă de calificări adecvate în mijlocul lor, fie din cauza barierei de sex, în unele adunări nu este nimeni care să poată acționa ca bătrân. În asemenea împrejurări cum ar putea fi folosite cu profit metodele schițate mai sus? Răspundem: Să fie ales un președinte competent, bărbat sau femeie, de preferință prin rotație, a cărui datorii vor fi să prezinte adunării în ordinea dată mai sus întrebările speciale pe care *membrii adunării le pregătesc acasă și să le ofere* în adunare la întrebările generale.

³⁶ Un astfel de președinte, bărbat sau femeie, după ce a citit întrebarea generală, poate proceda după cum urmează: El sau ea să întrebe adunarea: Cine are o întrebare la întrebarea generală? Când un membru din adunare pune așa o întrebare, președintele sau președinta să o prezinte la cam trei persoane, apoi adunării, apoi celui ce a întrebat. El sau ea să *nu* rezume discuția, așa cum face bătrânul; ci el sau ea să răspundă numai când el sau ea are ceva adăugător sau diferit față de ceea ce au expus ceilalți. În acest fel președintele sau președinta să procedeze cu toate întrebările, generale și speciale, cum s-a schițat mai sus, și la timpul potrivit să facă apel pentru întrebări cu privire la Scripturile citate așa cum s-a afirmat mai sus; și la urmă, în legătură cu fiecare întrebare generală el sau ea să ceară citirea paragrafelor corespunzătoare din manual așa cum s-a arătat mai sus, să dea adunării ocazii la sfârșitul lecției să pună întrebări pe subiecte aparte de lecție, și să se ocupe de ele așa cum s-a descris mai sus.

³⁷ Această procedură va cere ca *fiecare membru al adunării să pregătească întrebări speciale oarecum după modul care a fost indicat mai sus pentru bătrân*. Printr-o astfel de procedură cum tocmai a fost schițată, adunările se pot edifica foarte bine chiar dacă nu au bătrâni. Într-adevăr, avantajele adăugate care vin de la toată adunarea care pregătește întrebările speciale într-o mare măsură vor compensa unele dezavantaje căpătate din aceea că nu are bătrân. Așadar noi recomandăm din toată inima ca această procedură să fie întrebuițată acolo unde nu sunt bătrâni (sau diaconi calificați). Domnul să binecuvânteze aceste sugestii pentru cei dragi de pretutindeni!

PT, №477, 1965, 36-39

ÎNTREBĂRI DE INTERES GENERAL

³⁸ *Întrebare:* Câte paragrafe ar trebui trecute într-o lecție bereană?

Răspuns: Printre alte lucruri aceasta poate depinde de lungimea paragrafului sau paragrafelor în cauză. Unele paragrafe pot fi foarte scurte iar subiectul foarte simplu, cazul în care mai multe paragrafe ar putea fi bine acoperite. Pe de altă parte, un paragraf ar putea fi atât de lung iar subiectul atât de adânc încât s-ar putea să

nu fie trecut ușor, complet și profitabil la o singură sesiune. Sunt două extreme care trebuie evitate: (1) parcurgerea în grabă a lecției – trecerea multor paragrafe fără a se obține deplinătatea ideilor și a binecuvântărilor bogate cuprinse în adevărurile prețioase prezentate în acestea, și (2) a petrece prea mult timp la un paragraf – a examina îndelungat detaliile minore ale lecției, a rătăci departe, posibil de asemenea a prelua chestiuni și părți din Scripturi

neimportante (care ar trebui să fie rezervate pentru partea de sfârșit a perioadei de studiu) – astfel încât pentru mulți lecția devine obositoare, și astfel posibil nu atât de profitabilă, făcând pe unii să își piardă interesul. Este așa un lucru ca pierderea din vedere a frumuseții pădurii din cauza copacilor. Astfel mijlocul prielnic trebuie să fie dorit și căutat.

ATITUDINEA POTRIVITĂ FAȚĂ DE CONDUCĂTORII NOI AI ADUNĂRII

³⁹ *Întrebare:* În privința conducerii adunărilor, care ar trebui să fie atitudinea (a) fraților din adunare care de mult timp studiază Adevărul față de (b) frații consacrați din adunare care sunt la Adevăr numai de o perioadă relativ scurtă de timp, inclusiv față de cei care, deși se pare că sunt calificați, încă nu li s-a dat privilegiul de a conduce adunările, și față de cei care în calitate de bătrâni sau diaconi aleși conduc adunările?

Răspuns: Atitudinea fraților din grupul (a) nu ar trebui să fie niciodată aceea de a căuta să limiteze conducerea adunărilor la ei înșiși sau la o minoritate (vezi Cartea de Întrebări, pag. 477⁴). Mai degrabă, pentru frații din grupul (b) care par să aibă diferitele calificări necesare, mai ales pentru cei care mai înainte nu au condus adunările, adunarea ar trebui să se gândească să aranjeze întruniri pentru Școala de Profeți, așa ca frații care îndeplinesc condițiile pentru a putea fi aleși să fie pregătiți pentru a declara public Adevărul, pentru a

conduce Studiile Bereene etc. (vezi PT 1950, pag. 41, col. 2). Și după un timp de pregătire, cei care au calificările necesare (F 244-264) ar trebui (dacă nu au fost deja aleși) să fie luați în considerare pentru a fi aleși ca diaconi (și eventual, mai târziu, ca bătrâni) și, dacă sunt aleși, să le fie repartizată conducerea unor adunări, mai ales acele pe subiecte elementare.

⁴⁰ Atunci când frații din grupul (b) conduc adunările de studiu, toți ceilalți (mai ales acei care au condus ei înșiși adunările) ar trebui să fie foarte atenți să nu-i descurajeze cu prea multe critici, cu prea multă vorbire, sau mai mult ori mai puțin să preia de fapt conducerea adunării de la conducător. Știm că este adesea o încercare pentru unii frați din grupul (a) în studiile conduse de frații din grupul (b), și noi simpatizăm cu ei. Totuși aceasta le oferă ocazii excelente de a da un exemplu bun pentru frații mai tineri în Adevăr, și de a crește și de a fi cristalizați în roadele Spiritului (Galateni 5:22, 23), mai ales în îndelungă răbdare, umilință, blândețe, iubire frățească etc. (1 Tesaloniceni 4:11; 1 Petru 3:4).

⁴¹ Orice sugestii către conducător trebuie să fie făcute în spiritul iubirii și ajutorării creștine, iar când se pare necesar de a corecta greșelile știute, ideile date la pag. 8, punctul (6) ar trebui să fie deosebit de utile. „Vedeți deci cu grijă cum umblați, nu ca neînțelepți, ci ca înțelepți” (Efeseni 5:15).

PT, №477, 1965, 47-48

O MÂNĂ DE AJUTOR PENTRU BĂTRÂNI

CUVÂNTUL *a învăța* are o varietate de înțelesuri, chiar așa cum se poate face prin mai multe metode sau procese; dar în fiecare din aceste procese sau metode se face un anumit lucru care determină acea activitate să fie învățare; și acel lucru anumit determină pe alții să cunoască și să înțeleagă. Prin urmare, a învăța înseamnă a face pe alții să cunoască și să înțeleagă, indiferent dacă metoda este prin prelegere, conversare, întrebare și răspuns, gesticulare ori pantomimică etc. Așadar, cuvântul *predicare* are de asemenea o varietate de înțelesuri, dintre care unele sunt *a ține un discurs* și *a conversa*. Când punem în contrast cuvintele *predicare* și *învățare* de obicei prin *predicare* avem în vedere a-i face pe alții să cunoască și să înțeleagă prin discursuri; iar prin *învățare* de obicei avem în vedere a-i face pe alții să cunoască și să înțeleagă prin procesul de întrebări și răspunsuri completat de explicații date de învățător.

⁴³ Funcția de Bătrân este o funcție de învățare, adică cei care ocupă această funcție trebuie să-i facă pe alții să cunoască și să înțeleagă. Aceștia își pot îndeplini funcția fie prin discursuri, conversații, sau punând întrebări altora, primind răspunsuri de la ei și adăugând explicații, sau folosind toate aceste metode. Apostolul Pavel sugerează că un Bătrân trebuie să aibă calificarea intelectuală de a fi „în stare să învețe”; adică să fie în stare să facă pe alții să cunoască și să înțeleagă.

⁴ Ce a spus Pastorul Russell, pag. 380, n.e.

Deci bătrânii trebuie să caute să crească în abilitatea de a face pe alții să cunoască și să înțeleagă, după cum trebuie de asemenea să caute să crească în calificările de caracter pentru funcția lor. În acest articol oferim unele sugestii pentru Bătrâni care avem încredere că îi vor ajuta să analizeze ideile discursurilor lor în ordine logică, precum și îi vor ajuta să își formuleze întrebarea într-un mod de a scoate de la adunare gândurile din Lecțiile Bereene.

⁴⁴ Este un proverb latin care, tradus, are următorul conținut: „Cel care deslușește cu claritate învață cu claritate”. De aceea capacitatea de a analiza ideile în părțile și grupurile lor componente și de a le prezenta separate și deosebite unele de altele este o calificare a unui învățător lucid. Un discurs trebuie să aibă un subiect bine definit și afirmat clar și concis; tot așa trebuie să fie și o Lecție Bereană, unde fiecare întrebare generală trebuie să fie tratată ca un subiect. Vorbitorul sau învățătorul trebuie să analizeze acest subiect; și aranjându-și discursul în părțile sale logice, el își poate prezenta subiectul cu claritate, dacă își înțelege subiectul cu claritate.

⁴⁵ Adeseori Bătrânii și uneori Peregrinii ne-au cerut să le oferim un contur sau un schelet al unui discurs. Aceste cereri ne-au dus la ideea că poate ar fi binevenite de asemenea unele ajutoare generale pentru alți Bătrâni; și nu cunoaștem nimic mai bun pentru

aranjarea ideilor pe diferite subiecte în mod clar și logic decât setul de categorii pe care îl dăm mai jos. Aceste categorii – adică analiza logică a ideilor în *părțile* sau grupurile lor componente – nu sunt destinate să dea idei celor ce le folosesc; ci au drept scop să îi ajute să aranjeze în discursuri și lecții cum se cuvine și logic ideile deja posedate. Aceste categorii nu tratează complet subiectul grupurilor pe liniile cărora se poate mișca gândirea, însă se vor găsi mai mult decât de ajuns pentru scopuri obișnuite ca cineva să își aranjeze logic discursul și lecțiile. Vom prezenta aceste grupuri de gândire sub formă de substantive și întrebări; și de aceea, pentru claritate, avem încredere că această prezentare va fi potrivită.

CATEGORIILE

1. Natura sa. Ce este?
2. Dovada sa. Este adevărată? (1) Pasaje din Scriptură. (2) Exemple din Scriptură.
3. Contrarul său. Opusul său este adevărat? (1) Pasaje din Scriptură. (2) Exemple din Scriptură.
4. Elementele sale. Care sunt părțile sale?
5. Felurile sale. Care sunt felurile sale?
6. Atributele sale. Care sunt calitățile sale?
7. Scopurile sale. Pentru ce este destinat?
8. Rezonabilitatea sa. De ce este, sau de ce ar trebui să fie?
9. Relațiile sale. Care este legătura sa cu alte lucruri? (1) precedente, (2) însoțitoare, (3) următoarele lucruri.
10. Împrejurările sale. În ce condiții există? (1) favorabile, (2) nefavorabile.
11. Posibilitatea sa. Poate fi făcut sau dezvoltat?
12. Subiecții săi. Cine face sau cine ar trebui să facă?
13. Obiectivele sale. Asupra cui acționează sau ar trebui să acționeze?
14. Timpul său. Când este (făcut) sau (de) cât timp este (făcut)?
15. Locul său. Unde este (făcut) sau cât de departe este (făcut)?
16. Cultivarea sa. Prin ce este făcut sau dezvoltat?
17. Represiunea sa. Prin ce este biruit?
18. Expresia sa. Cum se manifestă? (1) spirit, (2) metodă.
19. Ilustrarea sa. Ce o ilustrează? (1) în natură, (2) în experiență, (a) în Biblie, (b) în afara Bibliei.
20. Rezultatele sale. Ce efect are? (1) avantajos, (a) față de Dumnezeu, (b) față de alții, (c) față de sine, (2) dezavantajos, (a) față de Dumnezeu, (b) față de alții, (c) față de sine.
21. Aplicarea sa. Ce ar trebui să facem cu acest lucru?

O ILUSTRARE

⁴⁶ Probabil că putem clarifica cel mai bine cititorilor noștri cum să folosească aceste categorii luând un subiect și analizându-l în conformitate cu aceste categorii. Să ilustrăm întrebuintărea lor având ca subiect Consacrarea.

1. Natura sa ori Ce este Consacrarea? Această categorie cere o definiție a subiectului nostru și o explicație a înțelesului său. Consacrarea este o prezentare a noastră înșine lui Dumnezeu.

2. Dovada sa. Este adevărată? Această categorie cere dovada definiției și explicației. (1) Pasajul Scriptural, Romani 12:1; (2) Exemplul Scriptural, Isus, Evrei 10:7, 9.

3. Contrarul său. O învățătură opusă este adevărată? Întrucât erorile sunt frecvente, adeseori este profitabil de a le demonstra falsitatea pentru a clarifica Adevărul; de ex. lipsa păcatului, definiția stării de sfințenie a oamenilor care vin la consacrare, (1) 1 Ioan 1:8; Galateni 5:17; (2) Petru, Galateni 2:11.

4. Elementele sale. Care sunt părțile Consacrării? (1) A fi mort față de sine și față de lume, și (2) a fi viu față de Dumnezeu.

5. Felurile sale. Câte feluri de Consacrare există? (1) Consacrare spre moarte, (2) Consacrare spre viață.

6. Atributele sale. Care sunt calitățile Consacrării? (1) vie, adică energică, (2) sfântă, (3) acceptabilă, (4) rezonabilă. Romani 12:1.

7. Scopurile sale. Pentru ce este destinată Consacrarea? (1) Consacrarea spre moarte este folosirea umanității ca parte a jertfei pentru păcat, și dezvoltarea noii creaturi; (2) Consacrarea spre viață este dezvoltarea umanității până la perfecțiune de-a lungul tuturor liniilor.

8. Rezonabilitatea sa. De ce ar trebui oamenii să se consacre? (1) Ei sunt ai lui Dumnezeu prin creare și răscumpărare, (2) Aceasta îl va onora pe Dumnezeu, (3) Îi va ridica pe ei înșiși și pe alții, (4) Va birui răul.

9. Relațiile sale. Care este legătura dintre Consacrare și alte lucruri? (1) îndreptățirea de probă, (2) îndreptățirea la viață și conceperea de spirit, și (3) viața creștinului aici și apoi.

10. Împrejurările sale. În ce condiții este făcută și îndeplinită Consacrarea? (1) Grele pentru credincioșie și ușoare pentru necredincioșie acum, (2) ușoare pentru credincioșie și grele pentru necredincioșie în Veacul următor.

11. Posibilitatea sa. Poate fi Consacrarea făcută și îndeplinită? Nu prin puterea noastră, ci prin harul Domnului. 2 Corinteni 3:5, 6.

12. Subiecții săi. Cine trebuie (1) să se consacre, și (2) să o îndeplinească? (a) Acum (1) cei îndreptățiți de probă, (2) cei consacrați, (b) toată omenirea în Veacul următor.

13. Obiectivele sale. Asupra cui acționează? (1) Asupra tuturor, (2) mai ales asupra casei credinței.

14. Timpul său. (1) Când trebuie să ne consacram? și (2) cât timp trebuie să dureze? (1) De îndată ce am socotit costul, (2) pentru totdeauna.

15. Locul său. Unde trebuie să fie făcută? Nu înaintea altora, ci singur cu Domnul.

16. Cultivarea sa. Prin ce este Consacrarea (1) produsă și (2) îndeplinită? (1) Printr-o chibzuială recunoscătoare și apreciativă a îndurărilor lui Dumnezeu, prin care o credință și o iubire ce se consacră sunt lucrute în inimile noastre. (2) Prin metodele generale și speciale de dezvoltare a caracterului.

17. Represiunea sa. Prin ce este biruită Consacrarea? Păcat, eroare, egoism și spirit lumesc.

18. Expresia sa. Cum manifestă Consacrarea (1) spiritul și (2) metodele sale? (1) Prin harurile primare superioare, (2) prin cele șapte etape ale vieții de creștin.

19. Ilustrarea sa. Ce ilustrează Consacrarea (1) în natură și (2) în experiența Bibliei și în afara Bibliei? (1) Cârma care conduce o corabie. (2) Pavel, Luther la Worms. Ilustrațiile vor varia în funcție de diferitele faze ale Consacrării care trebuie să fie ilustrate.

20. Rezultatele sale. Ce efect are Consacrarea? (1) Onorează, mulțumește și servește pe Dumnezeu, (2) binecuvântează pe alții din punct de vedere fizic, mintal, moral și religios, (3) ne oferă binecuvântări pentru inimă și minte; tovărășie cu Tatăl, Fiul și frații; ocazii de serviciu; speranțe pentru moștenirea viitoare etc. Dacă subiectul ar fi un lucru rău, ar trebui să se arate efectele sale dezavantajoase.

21. Aplicarea sa. Ce ar trebui să facem cu Consacrarea? Dacă nu suntem consacrați ci îndreptățiți de probă, să socotim costul și să ne consacram. Dacă suntem consacrați, să fim credincioși în ea.

REMARCI GENERALE ÎN PRIVINȚA CATEGORIILOR

⁴⁷ Nimeni nu ar vrea să folosească toate aceste categorii într-un singur discurs. În scopuri practice uneori unele, alteori altele dintre ele vor fi omise. Scopul discursului în cauză va avea mult de-a face în privința categoriilor care să fie folosite. Pentru un discurs destul de detaliat numerele 1, 2, 3, 4, 5, 8, 16, 17, 18, 19, 20 se vor descurca foarte bine, iar pentru un discurs obișnuit numerele 1, 2, 8, 16, 18, 19, 20 se vor găsi că sunt suficiente. Practica va crește abilitatea cuiva de a selecta pe cele mai potrivite pentru scopul său. În ilustrația folosită mai sus – adică Consacrarea – am folosit ca subiect o activitate. Am fi putut tot așa de bine să folosim o doctrină precum Răscumpărarea sau Împărăția etc., tot așa am fi putut la fel de bine să folosim un har precum Credința sau Iubirea etc. Aceste categorii sunt calculate pentru a fi utilizate la analiza materialelor de gândire pe orice fel și pe fiecare fel de subiect.

⁴⁸ Practica te face competent; și de aceea sugerăm dragilor noștri frați bătrâni să selecteze o listă de subiecte și să le analizeze în conformitate cu aceste categorii. Ca orice lucru care nu este obișnuit acesta va părea neîndemânatic și greoi pentru cel care încearcă să îl facă pentru prima oară; totuși din exercitarea fidelă a acestor categorii credem că vor urma rezultate excelente. Vom oferi câteva subiecte, unele (1) doctrine, altele (2) haruri iar altele (3) activități, pe care bătrânii le-ar putea folosi exersând cu categoriile. (1) Dumnezeu, Cristos, Spiritul Sfânt, Omul, Păcatul, Iadul, Răscumpărarea,

Restabilirea, Viața, Nemurirea, Blestemul etc. (2) Credința, Speranța, Evlavie, Iubirea de Frați, Caritatea, Umilința, Blândețea, Ascultarea, Credincioșia, Îndelunga Răbdare etc. (3) Negarea de sine, Purtarea crucii, Studiul Adevărului, Vegherea, Rugăciunea, Mărturisirea Adevărului, Cercetarea de sine, Părtașia Creștină etc.

⁴⁹ La pregătirea unui discurs ordinea conturului nu este nevoie să o urmeze pe cea dată în categorii. Deși acea ordine este cea obișnuită, în mod repetat vor trebui să fie făcute excepții în scopuri practice. Experiența și scopul dat în cazuri individuale vor sugera ordinea cea mai utilă pentru ascultători.

⁵⁰ Cineva ar putea întreba ce beneficii sunt în folosirea acestor categorii? Noi răspundem că acestea sunt de ajutor în orice fel. Am aflat că acestea fac discursul mai ușor de memorat și vorbitorul și-l amintește mai ușor; că ele clarifică ideile vorbitorului și astfel permit ascultătorilor să înțeleagă și să își amintească mai bine părțile principale ale discursului. Acestea îl feresc pe vorbitor de a fi incoerent și de a introduce lucruri străine pentru subiectul său. De asemenea acestea îi vor da posibilitatea să se „poarte” mai bine cu auditoriul său; pentru că cei care nu își împart logic discursurile și nu se țin strâns de subiectele lor curând rămân fără materiale proaspete pentru a le prezenta; și ascultându-i odată uneori înseamnă a auzi o mare parte din ceea ce au de oferit. Acest fapt este descurajator pentru vorbitor și ascultător; și ambii simt că discursul este mai mult sau mai puțin o povară și își doresc să se termine. Noi credem că aceste categorii ușurează foarte mult truda, și micșorează timpul de pregătire și sporesc valoarea discursului în sine și pentru alții. Folosite corect, fără îndoială se va găsi că au un avantaj mare.

⁵¹ Trebuie să ne amintim că aceste categorii furnizează numai liniile generale de gândire. Ele sunt doar scheletul unui discurs. Este nevoie de studiu pentru a pune carnea pe schelet. Ideile care sunt folosite ca acoperire a acestui schelet sunt partea cărnosă a discursului. Astfel vedem ceea ce am afirmat în legătură cu altceva – că aceste categorii nu ne dau conținutul gândit al unui subiect; ci mai degrabă că ele pur și simplu ne dau posibilitatea de a aranja cu claritate și logic ideile pe care le avem asupra unui subiect dat. Ideile discursurilor noastre le luăm din Scripturi în măsura în care Domnului i-a plăcut să ni le clarifice, în general vorbind, prin scrierile „Robului acela”, și prin învățăturile tovarășilor săi servitori. Domnul să binecuvânteze aceste sugestii pentru bătrâni și pentru frații pe care îi slujesc.

PT, №120, 1928, 166-168

ADUNĂRI PENTRU ȘCOALA DE PROFETI

DENUMIREA Școală de Profeți este Scripturală. În Biblie sunt menționate tovarășii de profeți sau grupuri de „fii ai profeților” care existau în zilele lui Samuel, Ilie și Elisei (1 Samuel 10:5, 10-12; 19:20-24;

1 Împărați 18:4, 13; 20:35; 2 Împărați 2:3, 5, 7, 15; 4:1, 38; 5:22; 6:1; 9:1). Se pare că în aceste tovarășii sau grupuri, profeții lui Iehova îi instruiau pe alții ca profeți, care mai târziu slujeau în această calitate.

⁵³ Această denumire, adunări pentru Școala de Profeți, a fost deci folosită de fr. Russell și fr. Johnson și a fost întrebuințată de atunci pentru adunări de învățare și instruire a fraților consacrați care cunosc destul de clar Adevărul fundamental și au ceva talent (poate mai mult sau mai puțin nedezvoltat) pentru expunere și învățare publică – inclusiv în adunările de studiu – a mesajului Adevărului bun, și pentru îmbunătățirea capacității lor de a face acest lucru. Aceasta îi va ajuta să devină capabili sau mai capabili să țină discursuri despre Hartă, cu demonstrații de film, diafilm și alte vorbiri audio-vizuale, și în alte privințe mai capabili să vorbească în public și în particular înaintea diferitelor auditorii și să participe la slujire de radio și televiziune.

POVAȚĂ DE LA FRATELE RUSSELL

⁵⁴ Fratele Russell a scris cu aprobare despre așa fel de Școli de Profeți. Să acordăm atenție cuvintelor sale cu referire la activitatea Extinsă a Adunării în Cartea de Întrebări pag. 526, 527⁵:

⁵⁵ „Dacă cineva ar întreba dacă aceasta ar fi o ocazie bună să intre în lucrare alți frați care anterior nu au avut experiență în acest fel de serviciu, noi am răspunde, Nu; acesta nu este locul pentru nicio persoană fără experiență. Ar trebui să-și câștige experiența înainte. Noi nu dorim să punem doar novici în așa fel de lucrare. Nu trebuie să fie folosit «un novice» în doctrină sau în vorbire în nicio activitate extinsă a adunării. Novicii ar trebui într-adevăr să obțină experiență, dar cum? Odată în Pittsburg (și unii au încercat de atunci în New York), (în Pittsburg eu am avut ceva de-a face cu aceasta) noi am început ceea ce am numit o Școală de Profeți, nu că acest nume înseamnă pentru noi ceea ce însemna când era folosit inițial, dar totuși un nume care ni s-a părut destul de potrivit pentru această lucrare când este privit în lumina Noului Testament.

⁵⁶ „Un profet, în sens biblic, era unul care era vorbitor public, nu în mod special unul care era un văzător și avea descoperiri, ci un vorbitor public, și în acest sens a folosit apostolul Pavel cuvântul acesta când a spus, «răvniți cele spirituale, dar mai ales să profețiți», care ar sugera ideea că noi trebuie să dorim să avem abilitate ca vorbitori publici.

⁵⁷ „Acum, noi observăm că unii frați au talente pentru vorbire în public, și am sugerat ca ei să vină împreună ca o adunare mică să se asculte și să se critice unul pe altul în vorbire. Ei nu au vorbit deloc publicului sau adunării. Ei nu aveau calificări, mai ales pentru vorbire. Unii aveau o dispoziție care putea fi găsită și cultivată. Dar nu am voit să impunem o adunare să asculte vorbitori necalificați. Nimeni nu ar vrea să plictisească o adunare sau pe altcineva. Numai acei care sunt calificați și au arătat talent și abilitate trebuie să fie aleși să vorbească adunării sau publicului. Instrucțiunile și instruirea noastră în acest scop trebuie să fie dată și primită în particular.

⁵⁸ „În această adunare am avut pe cineva numit drept critic special, iar apoi toți cei prezenți au avut ocazia de a critica vorbitorul. Unii dintre acești tineri s-au criticat între ei destul de tăios, până când a existat

pericolul ca toți să se descurajeze. De aceea a fost necesar ca eu să îi previn să nu se critice prea tare, ca nu cumva să nu rămână nimic altceva decât piele și oase. Eu cred că ar fi bine să avem o astfel de școală sub control adecvat pentru pregătirea vorbitorilor în adunare și în public, și să nu impunem adunarea sau publicul dându-le novici necalificați și fără experiență drept vorbitori”.

O ÎNTREBARE ȘI UN RĂSPUNS LA SUBIECT

⁵⁹ De asemenea să atragem atenția la cuvintele fratelui Russell din Z 5987, 5988⁶, în legătură cu activitatea Pastorală:

⁶⁰ „Ar trebui unii dintre frații mai tineri să fie antrenați în această lucrare lăsându-i să se adreseze ocazional adunării obișnuite?

„În mod sigur novicii nu trebuie să fie introduși în această lucrare. În ceea ce privește inima Domnul ține seama de intențiile bune; însă pentru serviciul său este necesar mai mult decât intenții bune, potrivit instrucțiunilor din Cuvânt. Numai aceia care au talent pentru a vorbi în public, și în plus cunosc clar adevărul și au o aptitudine de a învăța – numai aceștia trebuie să fie desemnați pentru lucrul important de a interesa oamenii care numai recent au venit la o cunoaștere a adevărului și la un grad limitat, și ale căror minți sunt mai mult sau mai puțin prejudiciate de idei eronate. Cel mai bun talent pe care îl are adunarea nu va fi prea bun pentru acest serviciu.

⁶¹ „Să spunem în plus că a invita pe novici să se adreseze adunării duminica sau de alte dați cu o prelegere publică ar fi în întregime greșit. Poporul Domnului nu ar trebui să fie plictisit mai mult decât publicul. Acei frați care arată ceva talent trebuie să fie încurajați să studieze și să exerseze, dar să exerseze pe seama lor nu a altora. Am recomandat deja, și să facem din nou acest lucru, ca acei frați cu mai puțină experiență care simt că au talente pentru serviciul Domnului să fie bine încurajați să aibă adunări între ei, poate cu un frate bătrân prezent ca moderator să-i asculte și să le ofere cu amabilitate critici – de manieră, voce, ton, înțelegerea doctrinei, logică etc. Membrii adunării trebuie să li se permită să se critice unul pe altul dar nu prea aspru, ca nu cumva aceia mai umili să se descurajeze să facă efort mai departe.

⁶² „Noi recomandăm discursurile despre Hartă ca una dintre cele mai bune instruirii pentru acești novici și una dintre cele mai eficiente căi de a învăța cum să prezinte planul divin. Ei trebuie să fie încurajați să urmeze îndeaproape prezentările generale ale Discursurilor despre Hartă [retipărite în E16, *Harta Planului lui Dumnezeu*]. După aceste trei prezentări generale, în a patra seară audiența să fie invitată să pună întrebări în legătură cu fiecare fază a planului divin ilustrat pe Hartă, iar un instructor competent trebuie să fie în stare să răspundă la fiecare întrebare de acest fel. Pentru a îndeplini aceste cerințe este nevoie de mai mult decât un novice; și chiar cei maturi din poporul Domnului vor face bine să-și țină mintea continuu împrăștiată prin studiu constant. [...]

⁵ Ce a spus Pastorul Russell, pag. 3-5, n.e.

⁶ VDM, Vol. 1, Nr. 2, pag. 24-25, n.e.

NOI POSIBILITĂȚI DE SERVICIU

⁶³ „Mulți dintre prietenii noștri dragi au fost uimiți să afle ce posibilități deschide această lucrare. Găsim că mulți care au căpătat puțin gust al adevărului sunt foarte dispuși să participe la o adunare, la un discurs interesant despre Harta privind planul divin prezentat în Biblie – unii care nu sunt destul de interesați să întreprindă citire specială. Pe măsură ce devin interesați de un discurs despre Hartă, în general ei devin interesați de citire; și toate discursurile trebuie să aibă în vedere de a le imprima importanța studiului biblic, și că au nevoie de Cheile Bibliei dacă voiesc să obțină vreun profit din studiu. Ei știu, și noi știm cu toții, că Biblia a fost în mod liber în mâinile oamenilor timp de peste o sută de ani, și că a continuat să se citească mult Biblia pe versete, pe capitole și prin așa numitul studiu biblic, în toate denomițiile, cu rezultat mic.

⁶⁴ „Puțini, cu excepția studenților Bibliei, pot răspunde cu adevărat la orice întrebări din Biblie. După ce am învățat cum să studiem Biblia, să continuăm în același mod și să întindem aceleași mâini de ajutor la alții. Cu toate acestea, dacă sunt unii care încă nu s-au convins de nechibzuința vechii metode de studiu biblic, nu este pentru noi să-i împiedicăm, ci să le urăm succes, iar noi să continuăm în felul în care Domnul ne-a binecuvântat și continuă să ne binecuvânteze.

⁶⁵ „Gândul nostru, dragi frați și surori, este că o lucrare mare este înaintea noastră, și că în măsura în care ne vom pregăti, Domnul va binevoi să ne binecuvânteze cu o parte. Unii pot avea o parte în invitația la adresele deja adunate. Alții pot avea o parte la ținerea discursurilor despre hartă, iar alții pot avea o parte în conducerea lecțiilor bereene. Să nu uităm, dragi frați, că noi trebuie să fim umiliți. Domnul nu îi folosește pe cei mândri și mulțumiți de sine, nici în veacul actual la instruirea și edificarea bisericii, nici în veacul viitor la instruirea și ridicarea lumii. Scripturile ne asigură, nu în termeni incerti, că Domnul detestă pe cei mândri și își arată favoarea celor umiliți. Apostolul spune: «De aceea umiliți-vă sub mâna tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe la timpul convenit» (1 Petru 5:6); pentru că «cel ce se umilește va fi înălțat» (Luca 14:11).

⁶⁶ „Să nu uităm importanța cunoștinței. Nimeni nu este capabil să îi învețe pe alții care nu are el însuși o cunoștință clară.

„În cele din urmă să ne amintim că cunoștința fără umilință ar putea să ne îngâmfe. *Noi vom fi zidiți sub influența iubirii sacrificatoare de sine* [italicele ne aparțin]. Dragi prieteni, să fim cu toții mai pregătiți – mai aproape de Domnul și mai pregătiți pentru serviciul Său.”

⁶⁷ Mai mult, fr. Russell a dat sfaturi la subiect mult mai bune în F, mai ales în cap. 5 și 6. De exemplu, în F 247 el spune: „Ar trebui să fie recunoscut faptul că este mult mai bine ca *Ecclesia* să fie fără niciun servitor public decât să aibă drept conducător o «capră» cu gură de aur, care în mod sigur nu le-ar «îndruma inimile spre iubirea lui Dumnezeu», ci în mod seducător spre canale greșite”. A se compara cu Faptele 20:30; 2 Petru 2:2. De asemenea să atragem atenția la pag. 323: „S-ar părea că cele mai bune interese ale

întregii Biserici s-ar păstra aducând în față și acordând posibilități tuturor fraților în măsura abilităților lor, întotdeauna apreciind faptul că umilința și claritatea în Adevăr sunt în mod absolut lucruri de primă necesitate, nu înfloriturile și oratoria”.

FRATELE JOHNSON EXPLICĂ ACEST SUBIECT

⁶⁸ Fratele Johnson a dat unele explicații în privința adunărilor pentru Școala de Profeți în PT 1943, pag. 191. Mai târziu au fost reproduse cu completări în PT 1950, pag. 41, după cum urmează:

⁶⁹ *Întrebare:* „Ai vrea te rog să explici metoda potrivită de organizare a adunărilor pentru Școala de Profeți? Cât de des ar trebui să aibă loc?”

Răspuns: „Aceste școli au drept scop să antreneze frați cu calități pentru funcția de Bătrân sau de Pastor, și pentru predicare și prelegere publică. Cât de des să aibă loc aceste adunări depinde de numărul fraților disponibili. Acolo unde sunt de la opt până la zece, adunările ar avea loc săptămânal, iar unde sunt disponibili numai unul sau doi, lunar. Două vorbiri de câte 20 sau 30 de minute fiecare vor fi suficiente pentru o adunare. Dacă este disponibil numai un vorbitor, poate ar fi bine ca discursul să fie de 30 de minute sau mai mult.

⁷⁰ „Vorbitorii trebuie să își aleagă singuri subiectele; dar așa cum am recomandat către Ecclesia din Filadelfia recomandăm tuturor ca subiectele să fie întemeiate pe unul sau mai multe aspecte ale diferitelor noastre diagrame, Harta Veacurilor, diagrama Tabernacolului, diagrama Marii Piramide etc.

⁷¹ „Frații trebuie să se adune drept Școală de Profeți nu la o adunare regulată a bisericii, ci la adunări speciale regulate – și înaintea acestora trebuie să fie ținute două discursuri sau un discurs. Ascultătorii trebuie să ia notițe cu privire la orice punct care cere corectare, fie că este un punct de învățare, un punct de exprimare, un punct de gesticulare, poziție sau mișcare a corpului, de expresie facială etc.

⁷² „Scopul notării unor astfel de lucruri nu este de a face critică aspră, ci de a oferi în Spiritul Domnului sugestii utile calculate pentru a îmbunătăți vorbitorul ca vorbitor. Pastorul și Bătrânii trebuie să fie primii care oferă corectări. Și după ce aceștia și-au terminat corectările, dacă alții au ceva de adăugat care nu a fost deja menționat de Pastor și Bătrâni, să menționeze acel lucru. Să nu se facă critică aspră sau doar pentru găsim de greșeli, ci motivul criticii să fie numai de ajutor, spre binele tuturor, mai ales al vorbitorilor. După ce s-au terminat sugestiile vorbitorul trebuie să le mulțumească fraților pentru ajutor.

⁷³ „În articolul, O Mână de Ajutor pentru Bătrâni (PT 1928, pag. 166), cei care pregătesc astfel de discursuri vor găsi categoriile de gândire utile pentru pregătirea schițelor discursurilor lor. Adunările pentru Școala de Profeți trebuie să fie începute și terminate ca un serviciu obișnuit al bisericii, adică cu cântări și rugăciune; iar timpul și locul lor trebuie anunțat cu o săptămână înainte. *Noi sugerăm stăruitor ca toate ecclesiile să aibă asemenea Școli de Profeți când sunt disponibili frați care întrunesc condițiile necesare* [italicele ne aparțin; noi dăm ecou acestei sugestii – Editorul].

⁷⁴ „Pentru practică îndemnăm adunările ca și Pastorii, Bătrânii și diaconii care au calitate, dacă nu fac deja acest lucru, să ia parte la Școala de Profeti pentru a căpăta practică în explicarea aspectelor mai simple ale Adevărului. Din când în când modelul de Lecții Bereene poate fi pus în practică la Școala de Profeti (a se vedea Metode Bereene; PT 1920, pag. 28 sau PT 1937, pag. 143 [de asemenea PT 1965, pag. 34, n.e.]), cu corectări oferite la sfârșitul lor, așa cum s-a arătat mai sus. Domnul să binecuvânteze această lucrare!”

CÂTEVA COMENTARII ÎN PRIVINȚA CELOR DE MAI SUS

⁷⁵ Din aceste referințe vedem că fr. Russell a descris și a scos în evidență adunările mai puțin oficiale pentru Școala de Profeti, la care unii frați care aveau ceva talent (poate mai mult sau mai puțin nedezvoltat) pentru vorbire publică dar care nu aveau experiență ca să vorbească în public se întâlneau împreună în particular, separat de întrunirile obișnuite ale adunării, pentru a practica vorbirea în public, cu posibilități de a se critica constructiv reciproc, cu un frate bătrân de față în calitate de critic special „să ofere cu amabilitate critici – de manieră, voce, ton, înțelegerea doctrinei, logică etc.”, după care acestor frați de asemenea li s-ar permite să se critice constructiv unul pe altul, dar nu prea aspru, ca nu cumva acei mai umili să se descurajeze să facă efort mai departe.

⁷⁶ Fr. Johnson a dat explicații despre adunările mai oficiale pentru Școala de Profeti, în care frații care practic vorbirea înaintea celorlalți se vor întruni în mod regulat în adunări speciale înaintea ecclesiei și își vor ține discursurile, după care Pastorul și alți Bătrâni iar apoi alții ar avea posibilitatea să facă critică constructivă.

⁷⁷ Fie că adunările pentru Școala de Profeti au loc pe temeiul mai oficial menționat mai sus fie pe temeiul mai puțin oficial menționat mai sus (oricare se pare cel mai bun), noi recomandăm stăruitor adunărilor și fraților ca aceste întruniri să aibă loc oriunde încă nu au loc și un frate sau mai mulți frați care întrunesc condițiile necesare și doresc să participe.

⁷⁸ Noi credem că astfel de adunări fie de un fel sau altul vor fi o binecuvântare bogată pentru participanți, ajutându-i să fie mai bine calificați să vorbească clar și bine înaintea diferitelor grupuri, să conducă adunări de studiu, grupuri de discuții, sesiuni de întrebări și conversații, pentru a face activitate extinsă a adunării și activitate de colportor, și chiar să vorbească la radio și televiziune.

CÂTEVA ÎNTREBĂRI DESPRE ACESTE ADUNĂRI

⁷⁹ S-au pus câteva întrebări despre adunările pentru Școala de Profeti. O asemenea întrebare este: Ar trebui să ia parte la ele frații neconsacrați? Noi nu am auzit niciodată că frații neconsacrați iau parte ca vorbitori la asemenea adunări sau conduc studiile bereene în ecclesiile noastre, sau că sunt încurajați să servească în aceste feluri. Ei ar trebui să fie încurajați să se consacre și ei ar trebui să facă așa înainte de a fi invitați să servească la asemenea adunări organizate de o ecclesie. Totuși ar putea fi unele împrejurări foarte neobișnuite în care un frate neconsacrat dar îndreptățit care are

o oarecare abilitate ar putea fi încurajat să dea o explicare a hărții, dacă este într-un fel neoficial. Cu siguranță nu vrem să descurajăm pe niciun frate neconsacrat care cu adevărat are interes potrivit să învețe mai bine să prezinte Adevărul la alții, sau în mod inutil să-i împiedicăm pe unii să audă mesajul Adevărului deoarece unul consacrat nu este prezent să servească. Însă spunem din nou, un astfel de frate îndreptățit ar trebui să fie încurajat să se consacre mai întâi iar apoi dacă are calitățile necesare să ia parte la adunările pentru Școala de Profeti.

⁸⁰ Altă întrebare este în privința fraților „care au calitățile necesare” și „care întrunesc condițiile necesare” menționați în PT 1950, pag. 41, rândurile 7, 49. Sunt frați care au calitate de diacon sau diaconi care au calitate de bătrân? Unii frați ar putea fi capabili să servească bine ca diaconi având grijă de interesele laice ale unei ecclesii, însă ei ar putea să nu „aibă calitate” pentru vorbire în public, din cauza unor piedici fizice sau de alt fel. Adunările pentru Școala de Profeti care se desfășoară în ecclesia noastră și înaintea ei, sunt aranjate anume pentru diaconii aleși care par să aibă o oarecare abilitate (poate nedezvoltată) de a servi ca vorbitori și conducători de adunări, și astfel să fie eventual pregătiți să servească mai târziu ca Bătrâni.

⁸¹ Dacă o ecclesie aranjează ca diaconii care au calitățile necesare să vorbească într-un simpozion cu privire la un oarecare subiect la vremea adunărilor regulate ale ecclesiei, sau să conducă studiile bereene regulate, astfel de adunări pot fi socotite ca adunări pentru Școala de Profeti (Cartea de Întrebări, pag. 477-480⁷), chiar dacă nu sunt denumite astfel. Referința din PT 1950, pag. 41 deja citată spune că aceste adunări trebuie să fie „adunări speciale regulate” (care sunt de preferat fie înainte, fie după adunările regulate sau la o altă dată convenabilă), însă aceasta nu este o regulă care nu se schimbă. Din diferite motive, uneori este foarte dificil pentru o ecclesie să aibă „adunări speciale regulate” pentru adunare pentru Școala de Profeti, și deci acestea uneori au loc ca parte a unor adunări regulate ale ecclesiei sau în locul lor.

⁸² În ceea ce privește alegerea subiectelor, referința din PT 1950, pag. 41 afirmă că „vorbitorii trebuie să își aleagă singuri subiectele; dar noi recomandăm tuturor ca subiectele să fie întemeiate pe unul sau mai multe aspecte ale diferitelor noastre diagrame”. În ecclesia noastră locală practica generală a fost ca Bătrânii să recomande subiectele, de obicei subiecte elementare care pot fi ilustrate pe una dintre Hărți. Unii frați tineri au dificultăți în alegerea subiectelor potrivite, și astfel recomandările Bătrânilor sunt de ajutor. Uneori vorbitorii pot avea subiecte speciale pe care ar vrea să le folosească, și în general nu ar trebui să fie nici o obiecție. Ei se pot consulta cu Bătrânii dacă ar fi recomandabil să le folosească.

SURORILE ȘI ADUNĂRILE PENTRU ȘCOALA DE PROFETI

⁸³ Încă o întrebare care a fost pusă este: Ar trebui surorile să ia parte în calitate de vorbitori și conducători la adunările pentru Școala de Profeti? Privilegiile

⁷ Ce a spus Pastorul Russell, pag. 380-385, n.e.

surorilor pentru învățare și chestiuni asociate sunt discutate în detaliu considerabil în PT 1971, pag. 12-14 (a se compara cu PT 1939, pag. 142, 143).

⁸⁴ Aceste privilegii sunt prezentate incluzând cooperarea cu soții lor să-i învețe pe copiii lor Adevărul în doctrină și conduită, să-i învețe pe alți copii Adevărul, să învețe la Școli Duminicale din bisericile nominale dacă li se permite să învețe adevăruri corespunzătoare din Scripturi și din scrierile Adevărului (comp. Z4798 sus), să-i învețe pe cei care nu cred și pe bisericile nominale și pe alții care cred însă nu sunt luminați de Adevăr aspectele corespunzătoare ale Adevărului în conversații, în discuții, explicări ale Hărții, discursuri cu diafilm, adunări de studiu etc., în case și în alte locuri corespunzătoare, cum ar fi bisericile nominale (când frați calificați de la Adevăr nu sunt repede disponibili în apropiere care pot aranja să servească atunci când este nevoie – Z5987, col. 1, ultimul par.) – astfel de adunări sunt adesea compuse cu totul sau în mare parte din femei (PT 1963, pag. 63, col. 1 jos; PT 1964, pag. 95, par. 4, 5, 9; PT 1970, pag. 95, col. 2, ultimul par.).

⁸⁵ De asemenea surorile pot învăța neoficial Adevărul pe alte surori și alți frați de la Adevăr (a se vedea Faptele 18:26; Romani 16:3), fie în conversații fie în discuții, corespondență personală etc. La adunările de studiu ale unei ecclesii când sunt prezente numai surori (și frați care nu au calitățile necesare), atunci surorile, dacă au calitățile necesare, pot fi alese de către ecclesie în calitate de diaconese și președinte. Ele pot servi de asemenea ca învățătoare una alteia (PT 1939, pag. 143, col. 2 sus). În plus, surorile (precum și frații) au privilegiul cel mai important de a învăța indirect, prin exemplul lor de asemănare cu Cristos.

⁸⁶ Astfel Dumnezeu a dat grațios surorilor multe privilegii minunate de învățare (Romani 16:1-12; F 267, 268), și noi am vrea să aflăm despre mai multe surori folosindu-le mai mult sau mai puțin, în funcție de capacitate și posibilitate. Socotim că Domnul apreciază foarte mult (după cum și noi) zelul iubitor pe care îl arată multe surori.

⁸⁷ Dar în adunările ecclesiilor – „în biserici”; 1 Corinteni 14:34; 1 Timotei 2:11, 12 – printre poporul lui Dumnezeu consacrat și luminat de Adevăr, surorile nu trebuie să fie alese ca Bătrâni (sau Pastori), pentru a predica și învăța la adunările de predică sau la adunările de studiu, sau să fie alese ca diaconi ca treaptă spre calitatea de Bătrân. Surorile trebuie să tacă *în ceea ce privește procesul de învățare* la adunările doctrinale ale ecclesiei. Însă ele cu blândețe și umilință cuvenite pot să pună și să răspundă la întrebări în mod liber,

asa ca la studiile bereene și discuțiile la masă, dacă scopul lor este *să învețe și să spună cele învățate* iar nu *să predea*. La adunările de surori, dacă sunt alese, ele pot să servească ca președinte (PT 1965, pag. 39, col. 2) și de asemenea ele pot să se învețe una pe alta. Surorile pot fi numite să se roage la adunările de mărturie (PT 1939, pag. 143), și la adunările doctrinale când nu sunt prezenți frați capabili să se roage.

⁸⁸ Referința din PT 1950, pag. 41 citată mai înainte afirmă în privința Școlilor de Profeți: „Aceste școli au drept scop să antreneze frați cu calități pentru funcția de Bătrân sau de Pastor, și pentru predicare și prelegere publică”.

⁸⁹ Din moment ce surorile nu trebuie să fie antrenate pentru funcția de Bătrân și de Pastor, pare să fie clar că ecclesiile nu ar trebui să le dea privilegiul de a lua parte ca vorbitori și conducători înaintea ecclesiilor la adunările lor pentru Școala de Profeți.

⁹⁰ Dar se pare că totul ar trebui să fie făcut în particular și prin alte mijloace, ceea ce este în mod rezonabil posibil în armonie cu Scripturile și principiile scripturale pentru a antrena și ajuta surorile în numeroasele forme importante de serviciu pentru ele acceptabile divin după cum deja s-a menționat, mai ales în serviciul lor important de a ține discursuri despre Hartă și alte vorbiri și explicări mai mult sau mai puțin publice, de a discuta cu alții subiectele Adevărului și de a lua parte în activitatea de Colportor.

⁹¹ Nu avem nicio obiecție ca surorile să se adune *în mod neoficial* (nu ca o adunare a ecclesiei pentru Școala de Profeți), fie cu frați prezenți sau nu, cu scopul ca surorile să practice ținerea discursurilor despre Hartă și legate de aceasta, cu critici constructive care să fie oferite după aceea pentru binele tuturor, mai ales al vorbitorilor. Surorile care vorbesc pot să își aleagă propriile subiecte; dar noi recomandăm ca subiectele să fie întemeiate pe unul sau mai multe aspecte ale Hărților noastre. Desigur ele pot cere Bătrânilor să le sugereze subiectele.

⁹² Noi credem că toți frații și surorile, în funcție de capacitate, trebuie să se facă foarte familiari cu Hărțile noastre și cu Scripturile, așa încât să fie întotdeauna gata să le explice altora (1 Petru 3:15). O Hartă cu Planul Divin ar trebui să fie în general afișată în fiecare casă, așa încât să dea o ocazie bună de a o explica vizitatorilor.

⁹³ Fie ca Iehova să binecuvânteze bogat și din belșug pe toți frații și surorile dragi, care caută prin cuvânt și pagină tipărită să fie servitori mai buni ai lui Dumnezeu și ai Cuvântului Său, și astfel să reflecte mai multă glorie asupra Sa!

PT, №586, 1983, 60-63

ADEVĂRUL PREZENT

Editor: Leon J. Snyder, Chester Springs, Pa. 19425–2700, USA

Editorul versiunii românești ad interim: Henryk Olekszy

Adresele pentru corespondență: MIȘCAREA MIȘIONARĂ LAICĂ,
R. Moldova, or. Chișinău.

email: stindardul.bibliei@gmail.com

site: stindardul-bibliei.net